

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Dionysii Carthusiani, luculenta iuxta ac compendiaria in Acta apostolorum exegesis siue commentaria

Dionysius <Cartusianus>

Coloniæ, 1532

VD16 D 1926

Cantica habent Cap. VIII. Et agitur in eis de viri iusti perfectione, de animæ sanctæ contemplatione, & coniunctione Christi & ecclesiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38702

R. T.
paten
cimem
nū im
a tran
fti qui
orum,
acta ha
lā pos

manu
n odio
rta, eo
mundo
ue sub
corda
ptu in
Omn
ng po
opus,
nferos
ficupl
r ho
nerit.
o ver
is con
o.
in vno

o fini

tepen
lentio
is ver
prin
lis est
efict

EPIT EX ECCLESIASTE.
endum, & non ad luxuriam. Pecuniæ obediunt omnia.

¶ Cap. ii.

¶ Mitte panem super trāseuntes aquas, quia post multa tempora inuenies illum. Si ceciderit lignum ad austrum aut ad aquilonem, in quocunq; loco ceciderit ibi erit. Qui obseruat ventum non seminat, & q; considerat nubes nunquam metet. Dulce lumen & delectabile est oculis videre solem. Si annis multis vixerit homo, & in his omnibus lætatus fuerit, meminisse debet tenebrosi temporis & dierum multorum, qui cum venerint, vanitatis arguentur præterita.

¶ Cap. 12.

¶ Adolescentia & voluptas vana sunt. Memento creatoris tui in diebus iuuentutis tuæ, antequam veniat tempus afflictionis tuæ, & appropinquant anni de quibus dicas, non mihi placent. Ibit homo in domum æternitatis suæ. Reuertatur puluis in terrā suā & spūs redeat ad deum qui dedit illum. Verba sapientū q̄si st̄ multi, & q̄si clauis in altum defixi. Quæ per magistrorum consilium data sunt a magistro vno, his amplius fili mi ne requiras. Faciendi plures libros nullus est finis. Frequens meditatio carnis est afflictio. Finem loquendi pariter omnes audiamus. Deum time & mandata eius obserua. Hoc est enim omnis homo. Cuncta quæ fiunt adducet deus in iudicium pro omni errato siue bonū sit siue malum.

¶ Cantica habent Cap. VIII. Et agitur in eis de viri iusti perfectione, de animæ sanctæ contemplatione, & conjunctione Christi & ecclesiæ.

¶ Caput. I.

Osculetur me osculo oris sui. Trahe me post te &c. Indica mihi quem diligit anima mea vbi pascas vbi cubes in meridie, &c. Fascicul⁹ myrrhæ dilectus meus mihi inter vbera mea commorabi-

D. DIONY. A RICK. CART.
tur. Ecce tu pulchra es amica mea, &c. Ecce tu pulchra
es dilecte mi & decorus.

¶ Cap. 2.

¶ Sicut liliū inter spinas, sic amica mea inter filias.
Sicut malus inter ligna sylvarum, sic dilectus meus in-
ter filios. Ordinavit in me charitatem. Sub vmbra
illius quem desyderabam sedi, & fructus eius dulcis
gutturī meo. Introduxit me rex in cellam vinariam.
Fulcite me floribus, stipate me malis quia amore lan-
gueo. Leua eius sub capite meo, &c. Ecce iste venit
saltens in montibus. Ostende mihi factem tuā, sonet
vox tua in auribus meis. Vox enim tua dulcis, & faci-
es tua decora. Dilectus meus mihi & ego illi, &c. Re-
uertere dilecte mi.

¶ Cap. 3.

¶ In lectulo meo per noctes quæsiui quem diligit ani-
ma mea. Inueni quē diligit aīa mea. Egredimini & vi-
dete filiæ Syon regē Salomonē in diademate q̄ corona
uit eū mater sua.

¶ Cap. 4.

¶ Quam pulchra es amica mea, quam pulchra es, etc.
Tota pulchra es amica mea, et macula non est in te.
Vulnerasti cor meū, soror mea sponsa, vulnerasti cor
&c. Hortus conclusus soror mea sponsa, &c.

¶ Cap. v.

¶ Veniat dilectus meus in hortum suum, vt comedat
fructum pomorum suorum. Comedite amici & bibite,
& inebriamini charissimi. Ego dormio, & cor meum
vigilat. Aperi mihi soror mea, amica mea, columba
mea. Laui pedes meos, quomodo inquinabo illos?
Anima mea liquefacta est vt loquutus est, Quæsiui ili-
lum & non inueni, vocaui & non respondit mihi. Di-
lectus meus candidus & rubicundus electus ex milib.
Talis est dilectus meus, & ipse est amicus meus filiæ Hi-
erusalem.

¶ Cap. vi.

¶ Pulchra es amica mea suavis & decora sicut Hieru-
salem, terribilis vt castrorum acies ordinata.
Auerte oculos tuos a me, quia ipsi me auolare fecerūt.

EPIT: EX ECCLESIASTE.

Sexaginta sunt reginae, & octoginta concubinae, & adolescentularum non est numerus. Vna est columba mea, perfecta mea

¶ Cap. 7.

¶ Quam pulchri sunt gressus tui in calciamentis filia principis. Ego dilecto meo, & ad me conuersio eius. Veni dilecte mi, egrediamur in agrum, &c.

¶ Cap. 8.

¶ Quis mihi det te fratrem meum, sugentem vbera matris meae vt inueniam te foris & deosculer. & iam nemo me despiciet. Apprehendam te, & ducam in domum matris meae, &c. Pone me vt signaculum super cor tuum, vt signaculum super brachia tua, quia fortis est vt mors dilectio, dura sicut infernus æmulatio. Aquae multae non poterunt extinguere charitatē. Lampades eius lampades ignis atq; flammaram. Si dederit homo omnem substantiam domus suae pro dilectione, quasi nihil despiciet eam.

Sapientiae liber habet Cap. XIX, Et agitur in eo, de regimine praelatorū conuersatione iustorū, atq; idolorum contemptu, de aduentu & passione Christi, qui est vera sapientia.

Caput. I.

Illigite iusticiam qui iudicatis terram. Sentite de domino in bonitate, & in simplicitate cordis quærite illum. Quoniam inuenitur ab his qui non tentant illum. Apparet autem eis qui fidem habent in illum. Peruersae enim cogitationes separant a deo, probata autem virtus corripit insipientes. Quoniam in maluola in animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. Spiritus enim sanctus disciplinae effugiet fictum, & auferet se a cogitationibus quae sunt sine intellectu.